

[Jørgen Jørgensen.]

men det er jo heller ikke det, der er Tale om. Der er Tale om, at man skal følge Udviklingen inden for de Omraader, jeg har nævnt, og gøre sig klart, om der ikke kan være en eller anden af de engang indførte Bestemmelser, som vil kunne afvikles uden at svække det, som er det egentlige Princip i Loven, men hvor man ved at ophæve denne Bestemmelse maaske kan aabne Muligheder for friere Vilkaar for Erhvervslivet, hvilket dog til syvende og sidst maa være i alles Interesse.

Der kræves ikke alene stor Myndighed, men ogsaa stor Smidighed og Forstaaelse af Erhvervslivets Kaar hos de Folk, der sidder i Administrationen af denne Prislov, og det samme gælder naturligvis for Administrationen inden for andre Omraader, der beskæftiger sig med Restriktioner i disse Aar. Vi skal passe meget paa, at ikke alt dette fører til en Svækkelse af Erhvervslivets naturlige og sunde Produktionskraft, og ikke mindst skal vi være opmærksomme paa, at disse Foranstaltninger ikke i særlig Grad kommer til at gaa ud over de smaa Virksomheder, som undertiden vil have vanskeligt ved at opfylde de Krav, der stilles fra Prismsyndighedernes Side. De store Virksomheder vil i Regelen, tror jeg man kan sige, have lettere ved at fremskaffe de mange Oplysninger, som Prismsyndighederne anser for fornødne, hvorimod de smaa Virksomheder, hvor Ejeren af Virksomheden, Lederen af Virksomheden, selv skal yde en Arbejdsindsats, ikke altid vil have saa nemt ved at fremskaffe de Oplysninger, der kræves; derfor vil det være meget nødvendigt og vigtigt, at Prismsyndighederne viser et rimeligt Hensyn, saa man ikke stiller større Krav om Oplysninger i de enkelte Tilfælde end absolut nødvendigt. Det vilde være meget skadeligt, hvis den Restriktionspolitik, vi har i Tiden, skulde føre til, at de smaa Virksomheder inden for Brancherne blev slaaet ud, og hvis de særlige Omstændigheder, der knytter sig til den Kontrol, der her skal gennemføres, skulde føre til, at de store Virksomheder kunde florere paa de smaa Virksomheders Bekostning. Jeg tror, det vilde betyde en Svækkelse for hele vort Samfund, hvis Udviklingen gik i den Retning, jeg her har nævnt.

Den Prislov, som nu formentlig bliver Resultatet af Afstemningen, betyder jo ikke nogen væsentlig Ændring fra den hidtil bestaaende Ordning. Den giver Rammen for den Kontrol, som alle erkender er nødvendig, og jeg gaar ud fra, at Administrationen og først og fremmest den højtærede Minister

vil være enig i, at det, naar vi nu engang skal have disse Restriktioner, maa være en Hovedopgave at søge at gennemføre dem paa en saadan Maade, at de lægger mindst mulige Hindringer i Vejen for det sunde Erhvervsliv her i Landet. Det maa kunne lade sig gøre at sikre Forbrugerne, hvilket er Prislovens Hovedformaal, uden at lægge unødige Hindringer i Vejen for det Produktionsliv, som til syvende og sidst er afgørende for hele Befolkningens økonomiske Stilling.

Jeg kan, som jeg sagde til at begynde med, anbefale de Ændringsforslag, som er stillet af Flertallet og tiltraadt af Ministeren, og jeg maa tilraade at stemme imod de Ændringsforslag, som er stillet af Mindretallet, og det Ændringsforslag, som er stillet af Retsforbundet, idet dette jo allerede for saa vidt er overflødiggjort ved det Tilsgagn, som Ministeren har givet med Hensyn til Nedsættelse af et Rigsdagsudvalg, hvilket Tilsgagn har fundet Udtryk i Betænkningen til Lovforslaget.

Arne Sørensen: Jeg vil gerne først sige et Par Ord om det Udvalg, som Ministeren vil nedsætte til Afvikling af den midlertidige Prislovgivning. Udvalgets Formaal er noget utydeligt angivet, idet man ikke kan se, om det er Prislovgivningen som saadan, der anses for midlertidig, eller om det er de midlertidige Dele af Prislovgivningen der er Tale om.

Jeg vil gerne sige, at det vilde være værdifuldt, om man af den højtærede Minister kunde faa en Udtalelse om, at dette Udvalg ogsaa kunde have til Opgave at se paa, hvad der kunde være af varig Nødvendighed for en Priskontrol, idet der jo, som jeg var inde paa i nogle Bemærkninger i Gaar, er andre Aarsager i vort økonomiske Liv end Krigstiden og Efterkrigstiden, der kan gøre en Priskontrol nødvendig. Der er varige Forhold i vort økonomiske Liv og varige Hensyn til Forbrugerne, som kunde gøre Priskontrol i et eller andet Omfang og i en eller anden Form nødvendig. Mit Parti vilde hilse med Glæde, hvis den højtærede Minister kunde sige noget om, at Udvalget ogsaa havde et saadant Formaal.

Jeg vil dernæst sige noget om vor Stilling til de forskellige Ændringsforslag. Ændringsforslag Nr. 1 og Nr. 2 drejer sig om en Supplerings af Priskontrolraadet paa den Maade, at Forbrugerne bliver stærkere repræsenteret. Egentlig havde vi størst Sympati for et Forslag i Retning af Nr. 2, efter hvilket der er Tale om en større Repræsentation end foreslaaet af Flertallet,